

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 3 ภาค ชีวประวัติ

เรื่อง มุมไม้มิดในป่ามะม่วง
โดย อนามิส

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมโน

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

มมไม่มีผิดในปามะม่วง

อนามิส

จากโลกของเหตุผล ผมกำลังคุมตั้งลุ่มลึกลงไปสู่โลกของผลจากเหตุอันไม่อาจใช้เพียงเหตุผลเป็นมาตรการวัดความเป็น
สัจจะได้

**คำค้นวันนั้น เป็นโอกาสที่ผมรับทราบวิธีการรวบรวมความทรงจำของมนุษย์ ซึ่งอาจทบทวนย้อนไปถึงอดีตเก่าแก่ ยิ่ง
กว่าสมัยที่เราเป็นเด็กแบเบาะ หรือนอนคุดคูอยู่ในครรภ์**

นั่นคือ ชีวิตก่อนที่จะมาถึงกำเนิดเป็นคนในทุกวันนี้ และตื่นใจกับวิธีการก้าวข้ามไปสู่ออนาคตของเหตุการณ์ที่ยังไม่บัง
เกิดขึ้น

การหยั่งลงไปสู่มิติของอดีตและเยียมกรายล้ำหน้าไปสู่มิติของอนาคตที่จะอุบัติต่อไป พุดกันด้วยเหตุผลธรรมดาแล้ว มัน
เป็นเรื่องที่ยากจะเชื่อเหลือเกิน

**เรากำลังอยู่ในพระอุโบสถสร้างใหม่ มีอายุประมาณห้าปีเท่านั้น “สถานที่นี้เป็นที่ศักดิ์สิทธิ์ ผู้ที่มีจิตผ่านการปฏิบัติมาแล้ว
จะทราบได้ว่า มีอะไรหลายอย่างนอกเหนือจากที่สายตาเราแลเห็นอีกเป็นอันมาก”**

พระภิกษุสองสามท่าน อยู่ห่างจากเราไม่ไกลหนึ่งวา แต่สัมผัสของท่านเหมือนกับดังมาจากสถานที่อันไกลแสนไกล ร่าง
การเนื้อหนังมังสาของท่านถูกบรพราภาศภายในพระอุโบสถอันกว้างขวางแทรกแยกท่านไว้ราวกับอยู่คนละภพ
เป็นโบสถ์ที่นอกจะมีรูปร่างแปลก ยังมีกระแสของความมกตตันอันเร้นลับแผ่ซ่านอย่างประหลาด
พระประธานองค์ใหญ่ประทับนั่งอยู่บนฐานชุกชีลายปูนปั้นประดับกระจก มีแสงสว่างส่องต้ององค์พระจนสีทองเกิดประกายเจิดจ้า
บริเวณอื่นนอกจากนั้นความมืดปกคลุมทึบที่บสลับหน้ากลัว
ณ ผืนดินจุดเดียวกันนี้ เคยก่อสร้างเป็นพระอุโบสถแล้วก็พัง แล้วก็มีการสร้างกันขึ้นใหม่อีก อย่างน้อยก็สามครั้งสามหน
เท่าที่หลักฐานปรากฏ ท่านพระครูญาณสังวร เจ้าอาวาสขอพระราชทานผูกพัทธสีมา ในรัชสมัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช
ประกาศนามวัดว่า “อัมพวัน”

ปัจจุบันอยู่ในเขตอำเภอบรมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี
อัมพวัน แปลว่า ปามะม่วงครับ

ราชทินนามญาณสังวร ในสมัยหลังปรากฏความสำคัญมาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแห่งกรุงสยาม จะทรงพระราชทานถวาย
ให้แก่พระภิกษุรูปสำคัญอันเป็นที่สรรเสริญคุณธรรมอย่างยิ่งเท่านั้น

สมเด็จพระสังฆราช สกล ไกลเถื่อน วัดราชสิทธาราม ผู้ทรงพระเมตตาธรรมสามารถทำให้ไก่ป่าเปลี่ยนกลับเชื่องได้ ได้รับ
พระราชทานเป็นองค์หลังสุด ต่อจากนั้นก็เว้นว่างมาถึงหนึ่งร้อยห้าสิบปี ก่อนจะถึง**สมเด็จพระญาณสังวรแห่งวัดบวรนิเวศวิหาร**
ขณะนี้

พระครูญาณสังวร แห่งวัดอัมพวันก็เป็นทีเลื่องลือมาก ทั้งด้านปริยัติและปฏิบัติ ฝรั่งชาวฮอลันดาเข้ามาค้าขายติดต่อกับ
ราชอาณาจักรไทย ครั้งแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ได้นำเอาพระพุทธรูปนาคปรกสององค์เข้ามาถวาย
สมัยพม่ายกทัพมารบพระนครศรีอยุธยา ตั้งทัพอยู่ปากแม่น้ำบางปะทองบุรี ทำลายวัดวาอารามต่าง ๆ เสียหายเป็นอันมาก **แต่วัด**

อัมพวัน ปลอดภัยรอดอยู่ได้อย่างอัศจรรย์

พระพุทธรูปนาคปรกที่ฝรั่งนำมาถวายในแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์ฯ ยังคงสภาพสมบูรณ์เก็บรักษาอยู่จนกระทั่งทุกวันนี้

ท่านเจ้าอาวาสวัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี องค์ปัจจุบัน คือ หลวงพ่อพระครูภาวนาวชิรฐ์

ราชทินนามของท่านระบุบ่งว่าเป็นพระภิกษุสายปฏิบัติบำเพ็ญเพียร ผ่านการฝึกฝนเล่าเรียนด้านภาวนาจากพระภิกษุสุปฏิปันโน
หลายท่าน เช่น

พระครูนิวาสธรรมขันธ์ (หลวงพ่อดิม) หลวงโพธิ์ จังหวัดนครสวรรค์

พระสุทธิธรรมรังสีคัมภีรเมธาจารย์ (ท่านพ่อลี) วัดอโศการาม

พระอริยคุณาร (เจ้าคุณแสง) สำนักเขาสวนกวาง จังหวัดขอนแก่น

หลวงพ่ोज เกจิอาจารย์เวทมนตร์คาถา วัดหน้าต่าง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

หลวงพ่อมะยมมงคลเทพมณี (หลวงพ่อด) วัดปากน้ำ

และท่านเจ้าคุณพระเทพสิทธิมนี ต้นตำรับพองหนอยุบหนอ วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ เป็นต้น

นอกจากนั้นยังศึกษาพระอภิธรรมกับ**พระอาจารย์เตชิน ภิกษุชาวพม่า** ณ สำนักวัดระฆังโฆสิตาราม ธนบุรี ศึกษาวิชาโหราศาสตร์จากสมเด็จพระสังฆราช (ญาณโกศล มหาเถร) วัดสระเกศวชิราร อีกด้วย ผมไปที่วัดอัมพวันครั้งแรกมิได้ตั้งใจ โดยติดไปกับคุณ ท. เลียงพิบูลย์แห่งคณะ **“กฎแห่งกรรม”** และคุณประสิทธิ์ การณยานิช ผู้ก่อตั้งเมตาฟิสิกส์ อินสตีติวออฟไทยแลนด์

ขณะหลวงพ่อมะยมครุภาวนาวิสุทธิ์นำคุณ ท. และคุณประสิทธิ์ชมสถานที่ ท่านเปิดเผยถึงการฝึกจิตที่สำนักวัดอัมพวัน เพียงเวลาสามชั่วโมง ผู้ที่มีกรรมเล็ก ๆ น้อย ก็จะเห็นได้ด้วยตนเอง ต่อจากนั้น ผมก็ซัดเซเข้าไปแะโดยมิได้ตั้งใจอีกสองครั้ง ตอนบ่ายหนึ่ง ก่อนเวลาพออธิษฐานที่ขึงพลบอีกคราว

ใกล้ค่ำ นกสารพัดชนิดมาจับต้นไม้ใหญ่เกือบทุกต้นเท่าที่มีเสียงกันแซ่ไป วัดอัมพวันมีพันธุ์ไม้กว่าสามร้อยแปดสิบชนิด คุณหลวงบุเรศบำรุงการท่านเอาไปจัดปลูกไว้ ปักป้ายบอกชื่อประจำต้นอย่างเรียบร้อย

ต้นไม้ดอกสีม่วงอ่อน มีเม็ดเหลืองเป็นพวง อย่างที่พบบนเขาวัดถ้ำทองเพล เส้นทางระหว่างจังหวัดอุดรธานีไปยังจังหวัดเลย ผมมาทราบชื่อที่วัดอัมพวันนี้เองว่า ชื่อ **“เทียนหยด”** จำเริญ แกสแด มะขามป้อม พดจีน ประยงค์ ปัตตาเรีย งามช้าง ส้มสุ่ม ชมพูนุททิพย์ เถาวัลย์หลง อโศกขาว สุพรรณิภา มะตาด อินทผลัม ธรรมบูชา เหล่านี้ เป็นชื่อพันธุ์ไม้สะพรั่งอยู่ในวัดอัมพวันทั้งนั้น ต้นหยก บางคนเรียกว่า **“เล็บครุฑ”** ต้นใฝ่ออกกอกลมพุ่มหยักกว่าหน้าคล้ายขาแบก พระอโศกทรวดทรงแปลกตา กิ่งไม้พุ่มเตี้ยตัดเป็นก้านแฉกแฉก ใบเสมาดัดไว้กับผนังโบสถ์แบบเดียวกับพระอโศกวัดมหาธาตุในกรุงเทพฯ

พระครุภาวนาวิสุทธิ์ท่านนี้แหละครับ ที่ท่านสร้างพระเครื่ององค์เล็ก ๆ มีอภินิหารเปล่งแสงเรืองอยู่ในตู้เก็บของ ขณะที่จิตวิญญาณของร้อยเอกชาญ สุริยันต์ ซึ่งเสียชีวิตเพราะอุบัติเหตุเครื่องบินตกในสมรภูมิเวียดนาม ปรากฏกายแต่งเครื่องแบบสนาม นัยน์ตาดำเป็นนิล ไม่มีนัยน์ตาขาว เข้ามาหาร้อยเอกเสถียร สถานพล ขณะนอนเฝ้าโรงทหารในค่ายอาสาสมัคร จังหวัดกาญจนบุรี ที่ผมเล่าในบทที่แล้ว

พระองค์ที่มีเสียงกระซิบเตือนร้อยเอกเสถียร สถานพล (ยศสมัยเมื่อเหตุการณ์อุบัติขึ้น) มีชื่อว่า **พระพุทธรูปมิตโชค** สร้างเป็นสองแบบ ปางสมาธิกับปางประทานพร

ผงวิเศษที่ผสมเป็นองค์พระ ประกอบด้วย

แร่เขตรฐิพ้อมเพชร จากดงเขตรฐิ จังหวัดกำแพงเพชร

แร่ทรหด จากถ้ำเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

แร่เม็ดมะขาม จากเจดีย์หก บ้านแป่ง เจดีย์วัดปราสาท จังหวัดสิงห์บุรี

ข้าวตอกพระร่วง จากจังหวัดสุโขทัย

แร่ขานฟ้า จากท่านอาจารย์ห้วยบ้านเตาอิฐ

แร่ขี้เหล็กไหล จากเขาหลวง จังหวัดนครสวรรค์

แร่สังกะวานร จากโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร

อิฐดอกจันทร์ จากวัดค่ายบางระจัน

คตปลวก จากโคกดิน วัดพระปรารักษ์

คตไม้สัก จากดงพญาเย็น จังหวัดนครราชสีมา

ชีพรอ จากเพชรบูรณ์

ผมงูพระ จากวัดพระธาตุ ชัยนาท ส่วนหนึ่ง จากกรุพระของหลวงพ่อก จากจังหวัดปราจีนบุรี

จากกรุพระอาจารย์ร้อยแปด ในจังหวัดสิงห์บุรี จากกรุพระของพระครูวินิจสุตคุณ จังหวัดอ่างทอง และจากกรุพระของพระครูเปลี่ยน วัดจักรวรรดิราชาวาส กรุงเทพฯ
สรรพสิ่งต่าง ๆ ที่ใช้ หลวงพ่อกพระครูภาวนาท่านเดินทางไปจัดสรรค้นหามาด้วยตนเองทั้งสิ้น ที่สามารถกระทำได้อีกเพราะก่อนสมัยจะได้รับตำแหน่งเป็นครูบาอาจารย์สอนพระกรรมฐาน ท่านศึกษาเวทย์มนตร์ไสยศาสตร์ และเคยขุดคุ้ยขุมมูลไปยังที่ต่าง ๆ แหล่งกำเนิดของแวมงคลศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นมาก่อนแล้ว
ผมวิเศษบางสิ่งมีการติดต่อกับจิตวิญญาณผู้เป็นเจ้าของดั้งเดิม เพื่อขออนุญาตนำมาใช้ และบางอย่างเดินทางเข้าไปนำมา ต้องผ่านภัยธรรมชาติ อาศัยพลังจิตอันเข้มแข็งและเมตตาธรรมอย่างสูงส่งเป็นเครื่องช่วยคุ้มครอง
ผมนึกเห็นภาพพระพุทธรูปหล่อปางสมาธิพิสดารสีส้มกลิ้ง จดเทียนเดินเข้าไปในถ้ำมืดแต่เพียงลำพัง ผมนั่งถ้ำเบื้องบนต้องประกายไฟสะท้อนแสงเป็นสีเขียวระยิบ ท่านกลางพื้นถ้ำย้วยไปด้วยบรรดาเงาใหญ่ น้อย แมงที่ร้ายที่สุดเช่น จิ้งจอก แมงป่องพันชอนขึ้นมาส่องเกือบถึงเอวคน ส่งเสียงขู่ฟ่อ ๆ

นั่นคือภาพของสภาพการณ์ตอนหลวงพ่อกพระครูภาวนาท่านเข้าไปขุดคุ้ยเหล็กไหล **“เจ้าถ้าเจ้าเขาไม่ยอมให้นำออกมาทั้งก่อน ต้องใช้วิเศษคุ้มขุดเพียงชีของม้านาเท่านั้น”**

ดงเศรษฐี เดิมนั้นไม่มีเศรษฐี แต่ครั้งโบราณกาลเป็นถิ่นของบุคคลผู้สมบรูณ์ด้วยทรัพย์สิ่งของนอกกายอันมีค่าทั้งหลาย ที่ป้อมเพชรดงเศรษฐีจัดเป็นที่แรงที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย เนื่องจากจิตวิญญาณผู้มีทรัพย์ยังคงผูกพันวนเวียนอยู่กับทรัพย์ทั้งหลายที่เคยเป็นสมบัติของเขาสืบมาเป็นมนษย์จนกลายเป็นแผ่นดินที่มีอาถรรพ์ไป
มโนภาพของผมถ่ายทอดให้ เห็นพระภิกษุรูปหนึ่งรูปร่างผอมบางท่านเดียวกัน กระทำพิธีไสยเวทย์สักการะจิตวิญญาณอดีตเศรษฐีบอกกล่าวขออนุญาตนำแร่เศรษฐีมาสร้างพระพุทธรูปองค์เล็กเพื่อเป็นสิ่งเตือนใจพุทธศาสนิกชนรุ่นหลัง
จับพลันทันใดนั้น ก่อนแรกลมได้ก็พัดขึ้นมาพัดดินเบื้องหน้าพระพุทธรูปอย่างอัศจรรย์

โพธิ์ประทับช้าง เป็นสถานที่ประสูติของสมเด็จพระพุทธเจ้าเสือ พระมหากษัตริย์อันเป็นที่เลื่องลือทั้งเรื่องของความจงรักภักดี ความเคร่งต่อจารีตศักดิ์ศรีของชายชาติพันธุ์พื้นบ้านนรสิงห์ และความเป็นนักเลงคุณไสยดงกระพันต่าง ๆ

อิฐที่บางระจัน ก็เป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์มักเกิดปรากฏการณ์ประหลาดแก่ผู้ที่หยิบฉวยนำเคลื่อนย้ายจากสถานที่ตั้งเดิม ทุกก่อนมีตราดอจันทรประทับที่กักบอยู่ส่วนมากก่อนหนึ่ง ๆ มีตราสามดวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่หลวงพ่อกพระครูภาวนาอธิษฐานขอจากจิตวิญญาณเพื่อการสร้างพระมีตราดอจันทรประทับอยู่มากที่สุด คือมีตราถึงเก้าดวง
ผมได้เริ่มต้นเรื่องของมมไม่มีดีในปามะม่วงว่า เรากำลังจะคุยกันถึงสาเหตุที่ส่งผลผิดธรรมดา อันไม่สามารถจะยกเอาเหตุและผลขึ้นมาวัดความเป็นสิ่งจะได้ การที่แร่ผุดขึ้นจากดินได้เอง หรือพออธิษฐานจิตขอต่อจิตวิญญาณคนกล้าบางระจัน ก็ได้มาซึ่งอิฐที่มีตราประทับมากกว่าธรรมดาตาม เป็นเพียงเรื่องปลุกยอยเท่านั้น
ที่วัดอัมพวันมีเสียงบุคคลที่คนไม่ได้ฝึกฝนพลังจิตพิสดาร พจพ. ไม่เห็นตัวผู้พูด ไม่สามารถได้ยินเสียงได้นอกจากในบางกรณี เราจะได้ยินถึงเจ้าของเสียงประหลาด หรือเสียงจิตวิญญาณจากปรโลกส่งกระแสข้ามมิติโลกที่ซ้อนกันให้มนุษย์ธรรมดาไม่รู้เรื่องราวก่อน

ในตอนที่แล้ว ผมเล่าถึงเสียงจากพระเครื่องปางบำเพ็ญภาวนาสมาธิ ปรากฏแสงเรืองขึ้นในตู้เก็บของ ของร้อยเอกเสถียรสถานพล ก่อนที่จิตวิญญาณร้อยเอกชาญ สุริยันต์ จะเวียนมาเยี่ยมเยียนอีกเป็นรอบที่สี่ ผู้กองเสถียรได้ยินเสียงเตือนว่า **“ประเดี๋ยวเขาจะมากอีก ถ้าเขามากครั้งนี้แล้ว อย่าลืมบอกเขาด้วยนะว่าจะทำบุญไปให้”**

พอจิตวิญญาณ รอ.ชาญ ปรากฏมาอีก คุณเสถียรประหวั่นเสียจนพูดกับผีไม่ออก เสียงจากมิติอื่นต้องเตือนให้บอกเรื่องการจะทำบุญอุทิศส่วนกุศลถึงสี่ครั้ง

พระเครื่องวัดอัมพวันรุ่นนั้น ก่อนจะกระทำพิธีพุทธาภิเษก มีท่านผู้ศักดิ์สิทธิ์ปรากฏในนิมิตบอกว่า **“พระนี่ดีอยู่ในตัวแล้ว ไม่ต้องกระทำพิธีปลุกเสกใด ๆ ทั้งสิ้น เพียงแต่ให้ท่านพระครูนั่งบริกรรม แล้วนิมนต์พระสงฆ์สวดธรรมจักรกับพาหุแปดบทและสวดบาลีสถาปนาให้ ได้ครบร้อยแปดจบก็พอแล้ว”**
พระครูที่บริกรรมนั่งปรกนอกจากหลวงพ่อกพระครูภาวนาวินิสฐผู้สร้าง ก็มีหลวงพ่อกแพ (พระครูธรรมโสภิต) วัดพิบูลทอง ซึ่งกิตติคุณเป็นที่ประจักษ์เลื่องลือนั่นเอง

พอสร้างสำเร็จยังไม่เข้าพิธี มีโหรหลวงท่านหนึ่งขอชมพระของหลวงพ่พระครูภาวนา พอพิจารณาแล้วท่านผู้นั้นกล่าว เช่นเดียวกับจิตวิญญาณในนิมิตว่า **“พระนี่มีดีในตัวแล้ว ผมขอทำบุญกับท่านร้อยบาท ผมขอหนึ่งองค์ จะเอาไปเสียบไม้สักรอบตัวนี้เลย”**

เสียงประหลาดอีกรายหนึ่งไปเกิดที่จังหวัดสุพรรณบุรี กับคนรถของคุณสมเจตน์ วัฒนสินธุ์ คุณสมเจตน์เป็นวิศวกรผู้คิดค้นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ไฟฟ้า การแปลงสายจากสามเส้นเป็นเส้นคู่ และดำเนินการสร้างโรงงานผลิตหม้อแปลงไฟฟ้าขึ้นในประเทศไทย

ระหว่างที่คุณสมเจตน์ไปธุรกิจที่จังหวัดสุพรรณ และจำเป็นต้องพักค้างแรมในเวลาค่ำคืน คนรถของคุณสมเจตน์ฝันเห็นคนแก่มีหนวดเครารุงรังเดินเข้ามาหา **คนแก่ในฝันหยิบองค์พระห้อยคอของเขาคู แล้วพูดว่า “ก้อยวัดมานาน ยังไม่ได้สักองค์เลย”** เสียงประหลาดข้ามมิติ ในเวลาค่ำคืนที่ปามะม่วงยังมีอีก และมียืนยันเรื่องชาติก่อนชาตินี้และชาติหน้าภายหลังจากความตายของมนุษย์ในชาตินี้ได้เป็นอย่างดี

เกี่ยวกับพระอุโบสถหลังเก่า ซึ่งหลักฐานจารึกบนตู้ลายรดน้ำ ระบุว่าอุโบสถอุบลาสถาสร้างภายในปี พ.ศ. ๒๒๐๐ ตรงกับรัชสมัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราชผู้หนึ่ง กับตู้ลายรดน้ำจารึกว่านายเจียกสร้างถวายเมื่อ พ.ศ. ๒๓๑๐ ปีซึ่งกรุงศรีอยุธยาราชธานีเสียแก่พม่าข้าศึกครั้งหลัง ตกมาถึง พ.ศ. ๒๔๐๐ กว่าสภาพของวัดด้านกระแสมย็นหยัดลุสลายผ่นขีดสาดมาเป็นเวลานับร้อย ๆ ปี จะอยู่ในสภาพอย่างไรคงนึกดูเถาะครับ

เวลาสี่นาฬิกาครึ่งวันหนึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ขณะพระครูภาวนาวิสฺฐี เจ้าอาวาสนั่งสมาธิอยู่ มีเสียงกระซิบของผู้ชายสำเนียงบอกรักความสูงอาย บอกว่า **“โบสถ์พัง โบสถ์ท่านพังแล้ว อย่าไปไหนนะ”** ครั้งนั้นหลวงพ่พระครูภาวนาฯ ท่านคิดว่าเป็นเสียงของผู้ใดผู้หนึ่งในวัดกล่าวกับท่าน เพราะว่าเป็นการได้ยินอย่างแจ่มชัดมาก ท่านลืมตาขึ้นมองหาเจ้าของเสียง จึงทราบว่ามีเสียงของมนุษย์ เพราะ ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดอยู่ใกล้ท่านเลย หลับตากระทำสมาธิต่อ เสียงชายชราที่กระซิบข้อความซ้ำกันเช่นนั้นอีก

พอรุ่งอรุณ หลวงพ่อจึงเดินออกไปพบพระภิกษุเฟื่อง ซึ่งท่านเข้าไปกระทำศาสนกิจในพระอุโบสถเป็นประจำเพื่อสอบถาม **“โบสถ์เราพังเมื่อไร โบสถ์เราพังหรือเปล่า”** หลวงพ่อเฟื่องตอบว่า **“โบสถ์ไม่ได้พัง ผมเพิ่งออกจากทำวัตรในโบสถ์เดียวนะ”** **“งั้นไปดูกันหน่อยซิ”**

หลวงพ่พระครูเดินนำหน้า มีพระภิกษุเฟื่องเดินตาม ไปยืนพิจารณาสังขารคร่ำคร่าของพระอุโบสถอยู่ครู่เดียว **“เปรี้ยะ!”** เสียงตัวไม้ลั่นต่อหน้าต่อตา บางส่วนของเชิงชายหน้าพระอุโบสถยกเอียงฮวบ มีลักษณะการเหมือนนกปีกหัก กระเบื้องและเศษปูนหล่นกราว **“อย่าเพิ่งพังลงมาเลย ผลัดขอแรงคนเขามาช่วยเสียก่อน”** หลวงพ่ท่านบอกกล่าว

ครั้นแล้วการติดตามระดมแรงทั้งพระและชาวบ้านมาช่วยกันขนข้าวของจึงเริ่มขึ้น จัดการรื้อเฉพาะเชิงชายออกก่อน ในพระอุโบสถหลังใหม่เวลาตรีกาลช่างเจียบกริบ ผมปล่อยให้เพื่อนที่ไปด้วยกันสอบถามข้อความเรื่องน่ากลัวเกี่ยวกับสวรรค์และนรกที่มนุษย์สามารถแลเห็นได้ ถ้ามีความตั้งใจต้องการจะเห็นโดยอาศัยพระคาถา “ระเบิดเปิดโลก” ของหลวงพ่เขียนวัดตะพานหิน ที่หลวงพ่พระมหาวิระ ภาวโร **“ถ้ายิ่งดี”** ท่านเคยทดลองให้หลวงพ่เขียน เขียนเลขสลากกินแบ่งที่จะออกล่วงหน้าครบทุกตัว ผมนึกเก็บไว้ตรวจสอบเมื่อเวลาออกแล้ว

เลขที่หลวงพ่เขียน เขียนไว้ออกตรงครบทุกตัวของรางวัลที่หนึ่ง! นานแล้วไม่ได้ย่างกรายเข้าไปอยู่ในพระอุโบสถ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาค่ำคืนดึกดื่น เจียบเขียนเช่นนั้น พอคุยกันถึงเรื่องมิติที่เรามองไม่เห็น และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในพระอุโบสถ ใจผมซัดกระแวงขอบกล อดขำเลิ่ลไปในที่ไกลมุ่มสลัวไม่ได้ สายตากวาดต่อไปที่พระบรมรูปของบูรพกษัตริย์ราช

“องค์นั้นมีการลงพลังจิตหรือเปล่าครับ มีกระแสพลังออกมาแรงเหลือเกิน” เพื่อนผู้มีพลังจิตพิสดาร ของผมโผล่ออกมาทำเอาแทบสะดุ้ง

“องค์ไหน” ผมถามลืมหูลืมตา นึกไปว่าตนเองเป็นผู้ที่ถูกขอคำตอบ

“ไม่มีมีการปลุกเสกแต่อย่างใด” หลวงพ่ท่านหนึ่งในพระอุโบสถท่านบอก

“องค์นั้นนะครับ รูปของใครครับ”

“สมเด็จพระนารายณ์ฯ”

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๐ ก่อนที่พระอุโบสถหลังเก่าจะเริ่มพังบางส่วน อุบลิกาเป่า ปาลวัฒน์วิชัย คหปตานีมีชื่อชาวอำเภออินทร์บุรี ไปเยี่ยมมนัสการหลวงพ่อกุญชรภวณานฯ เสร็จแล้วท่านได้ออกเดินชมพระอุโบสถโดยรอบแลเห็นน้ำไหลขึ้นมาจากพื้นอุโบสถได้ทราบเรียนว่าชาวจีนถือเป็นนิมิตดี และเสนอแนะด้วยว่า “พระอุโบสถชำรุดทรุดโทรมมากแล้ว จำเป็นต้องสร้าง รอไปอีกหน่อย หากสร้างก็ควรใช้ที่เดิมนี้แหละจะดีมาก ๆ”

หลวงพ่อกุญชรภวณานฯ ท่านเคยสร้างพระอุโบสถวัดอื่นมาก่อน ต้องใช้เวลาหลายปี มาพบกับปัญหาที่จะต้องหาทุนสร้างพระอุโบสถใหม่อีก ท่านเปิดเผยว่านึกท้อทีเดียว

มิตินจากภพอื่นบอกว่า **“ไม่ต้องห่วง เจ้าของเก่าชาติก่อนเขาจะมาสร้างของเขาเอง!”**

ในฤดูกาลของกฐินปีที่พระอุโบสถเริ่มพังนั่นเอง คุณทองย้อย ชโลธร จากจังหวัดลพบุรี คุณฟัก ยุติโยธิน จากจังหวัดพิจิตร คุณประเสริฐพวงวงศ์ จากนครราชสีมา มีใจตรงกันที่จะมาทอดกฐินที่วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี

เจ้าภาพทั้งสามตกลงพร้อมใจรวมเป็นกฐินเดียวกัน และร่วมทุนทรัพย์กับคุณสมเจตน์ วัฒนสินธุ์อีกส่วนหนึ่ง พระอุโบสถใหม่สวยงาม จึงเกิดขึ้นอย่างง่ายดาย

บ่ายอีกวันหนึ่ง ภายในอุโบสถหลังเดียวกัน ผมกราบองค์พระประธานแล้วลองนึกอธิษฐานขออุทฺธานภาพของสิ่งศักดิ์สิทธิ์สิ่งสถิตอยู่ในโบสถ์

“ถ้ามีขอได้โปรดแสดงอะไรให้ผมเห็นสักนิดเกิดเจ้าพระคุณ”

ผมนั่งพิจารณาความสวยงามขององค์พระ และฐานชุกชีลอยตัวงามเด่นฝีมือของคุณประจวบ จันทร์อุบล กับคณะ กำลังนึกในใจต่อไปว่า การกระทำสมาธิในพระอุโบสถหลังนี้ องค์พระประธานลอยเด่นมีส่วนช่วยในการน้อมนำสมาธิได้อย่างดียิ่งทันใดนั้น.....

นกสาธิตาตัวหนึ่งบินถลาเข้ามาทางประตูด้านหลังองค์พระประธาน มันบินวนรอบองค์พระรอบหนึ่ง แล้วก็โฉบกลับออกไปตามทางเดิม

นอกจากบ๊ากุเขา รักทะเล ผมยังรักนกชอบดูนก วัดที่ไหนมันก็ไปชม นมอ้ายความร่มรื่น ผมสมัครใจที่จะทักท้วงที่นั่นมีความร่มเย็น ให้ความเมตตาแก่บรรดาสรรพสัตว์ทั้งหลายเป็นอย่างดี

นกบินเข้ามาในพระอุโบสถวนเวียนรอบองค์พระปฏิมาทองสว่างโพลนด้วยแสงโคมส่องอย่างนั้น ผมรู้สึกว่าเป็นเรื่องค่อนข้างผิดธรรมดาสักหน่อย

“ขอให้นกเข้ามาอีกเถอะ ถ้าเป็นอำนาจของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ไม่ใช่ว่ามันบินเข้ามาเพราะเพียงพระอุโบสถอยู่กลางดงไม้ มันย่อมหลงเข้ามาได้เป็นธรรมดา”

คราวนี้นกบินเข้ามาเป็นฝูงเลยทีเดียว จวัดเจียนรอบองค์พระประธานสวนทางกันไปมาอยู่พักหนึ่งจึงบินกลับออกไป

วันนั้นตอนจะกลับ ขณะก้าวขาขึ้นรถ ผมพบ ไช้ไก่แจ้อยู่บนพื้นทรายลานวัด อยู่ใกล้เท้าจนแทบเหยียบ ไปโดนมันเข้า

ไม่พบแม่ไก่ แต่ฟองไข่ยังอุ่นนิ่มอยู่....

จากหนังสือ คนเหนือโลก
จัดพิมพ์โดย สถานีวิทยุ ทหารอากาศ ๓๐๑ บางซื่อ

.....